

[Arbejdsministeren]

de været glad for min tale, så det virkede da efter hensigten i forhold til hr. Kaj Poulsen.

Hr. Kaj Poulsen sagde i øvrigt en række smukke ting om de offentligt ansatte. Det var faktisk ting, som jeg også kunne have sagt; det har bare ikke så meget med de foreliggende forslag at gøre.

Så var hr. Kaj Poulsen vældig glad for, at der var nogle få virksomheder, hvor man havde sagt nej tak til tilbuddet om frivillig overskudsdeling. Jeg synes da også, at hr. Kaj Poulsen skulle glæde sig over, at der er endnu flere virksomheder, hvor man har sagt ja tak. Hvis man laver statistik på, hvor mange der har fået tilbud, og hvor mange der har accepteret tilbuddene, så vil man se, at den meget, meget store procentdel af de lønmodtagere, der har fået et tilbud, har sagt ja tak, mange af dem oven i købet med glæde, til de ordninger, de har fået tilbudt. Den del af det synes jeg man skal have med, hvis man skal vurdere de frivillige ordninger.

Det har været interessant at se hr. Svend Aukens rolle i dag. Hr. Svend Auken har jo oprådt, som om han sad som advokat på et advokatkontor, der havde specialiseret sig i ægteskabsformidling og skilsmisserådgivning. Hr. Svend Auken ville gerne have skilt hr. Tørnæs og undertegnede, selv om vi i sagen frivillig overskudsdeling har sunget duet igennem flere år, og hr. Svend Auken ville have forenet fru Elisabeth Bruun Olesen og mig. Det vil jeg sige er en opgave, der er så stor og så uoverstigelig, at uanset hvor meget hr. Svend Auken forsøger, så vil det være uladssiggørligt.

Men det viste sig jo også, at alle disse indledende manøvrer havde ét klart formål, nemlig at hr. Svend Auken ikke skulle være den uvildige rådgiver, nej, han skulle i slutfasen tilbyde sit advokatkontor som det, der skulle formidle det store bunkebryllup, som skulle gå helt fra de røde realister i VS til og med det radikale venstre, måske oven i købet til og med hr. Tørnæs. Også den opgave må nok siges at være for stor, uanset hvor udmærker det pågældende advokatkontor ellers måtte være.

Jeg synes også, hr. Svend Auken i sit resumé af, hvad der egentlig skilte og ikke skilte, drog nogle forkerte slutninger. Hr. Svend Auken sagde, at en af skillelinjerne lå mellem dem, der ville demokratisering, og dem, der ikke ville demokratisering. Det er forkert

lytning og forkert læsning af, hvad der er blevet sagt og skrevet. Der er ingen tvivl om, at det meget store flertal af folketingets partier ønsker en demokratisering på arbejdspladserne. Det, der skiller, er ikke målet, en demokratisering. Det, der skiller, er spørgsmålet om, hvilken metode vi skal anvende, når vi skal gennemføre denne demokratisering.

Så synes hr. Svend Auken – og det er jo ikke noget nyt – at der mangler resultater. Hr. Svend Auken synes ikke, at det er et resultat, at der er kommet mere end 150.000 i beskæftigelse. Hr. Svend Auken synes ikke, at det er et resultat, at de danske lønmodtagere i 1986 for første gang har fået en real-lønsfremgang siden 1976. Hr. Svend Auken synes ikke, at det er et resultat, at vi har bevæget os fra udviklingen henimod afgrunden ind i en genopretning, der nu danner grundlag for, at vi kan komme ind i en fornyet vækstfase, en genopretning, der i høj grad er baseret på den indsats, som regeringen og det radikale venstre har lagt stemmer og ryg til. Og jeg må sige til hr. Estrup, at han har glædelige resultater i vente, når vi får oplysningerne om investeringsomfanget i 1985 og forventet investeringsomfang i 1986.

Når jeg sagde, som jeg sagde hvad angår investeringsudviklingen, er det selvfølgelig baseret på de økonomiske kendsgerninger. Desværre har jeg ikke tallene med, men jeg skal love hr. Estrup, at jeg ved først givne lejlighed skal gøre, hvad jeg kan for at overbevise hr. Estrup om, at kendsgerningerne er, at den politik, som det radikale venstre og regeringen i fællesskab har lagt ryg til for så vidt angår investeringerne i erhvervslivet, har båret meget stor frugt, så stor frugt, at jeg har ret i mit udsagn.

Og så vil jeg i øvrigt gerne beskæftige mig lidt med det tema, som hr. Estrup anslag med hensyn til spørgsmålet om frivillig og obligatorisk, for det er klart, hvis man lytter til debatten i dag og ser på de principielle markeringer, der er kommet, at det uanset hr. Svend Aukens forsøg på at etablere et bunkebryllup vil være umuligt at etablere et flertal i folketinget for nogen af de modeller, der er lagt frem. Det vil altså sige, at det, der er brug for i udvalgsarbejdet, ikke blot nu i folketingsudvalget, men også senere, når den betænkning, der kommer fra embedsmands-udvalget, foreligger, er at finde frem til metoder, finde frem til løsninger, som udmærker